

Szkolny System Interwencji

SZKOLNY SYSTEM INTERWENCJI

Szkoła Podstawowa im. Simony Kossak w Dobrzyniówce

Obowiązuje od 15 maja 2019r.

Spis treści

- Rozdział 1 PROCEDURY POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM STOSUJĄCYM PRZEMOC FIZYCZNĄ I PSYCHICZNĄ WOBEC INNYCH UCZNIÓW
- Rozdział 2 PROCEDURY POSTĘPOWANIA WOBEC OSOBY DOŚWIADCZAJĄCEJ PRZEMOCY RÓWIEŚNICZEJ
- Rozdział 3 AGRESJA UCZNIA WOBEC NAUCZYCIELA – PROCEDURA POSTĘPOWANIA
- Rozdział 4 AGRESJA PRACOWNIKA SZKOŁY WOBEC UCZNIA – PROCEDURA POSTĘPOWANIA
- Rozdział 5 PROCEDURA POSTĘPOWANIA, W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL ZAUWAŻA, ŻE NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ UCZEŃ UŻYWAJĄCY WYROBÓW TYTONIOWYCH LUB E-PAPIEROSÓW
- Rozdział 6 PROCEDURY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI ZAGROŻENIA DZIECI I MŁODZIEŻY PRZESTĘPCZOŚCIĄ I DEMORALIZACJĄ, W SZCZEGÓLNOŚCI NARKOMANIĄ, ALKOHOLIZMEM I PROSTYTUCJĄ
- Rozdział 7 PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIA UCHYLAJĄCEGO SIĘ OD REALIZOWANIA OBOWIĄZKU SZKOLNEGO
- Rozdział 8 METODY WSPÓŁPRACY SZKOŁY Z POLICJĄ
- Rozdział 9 ZASADY OBOWIĄZUJĄCE W KONTAKTACH Z RODZICAMI
- Rozdział 10 ZASADY KORZYSTANIA W SZKOLE Z TELEFONÓW KOMÓRKOWYCH I INNYCH URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH
- Rozdział 11 PROCEDURY POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM, KTÓRY ŹLE CZUJE SIĘ NA LEKCJI LUB ULEGŁ WYPADKOWI
- Rozdział 12 PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZACHOWAŃ AUTODESTRUKTYWNYCH (SAMOOKALECZENIA, MYŚLI SAMOBÓJCZE, ZABURZENIA ODŻYWIANIA, DEPRESJE)
- Rozdział 13 PROCEDURY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI PRÓBY SAMOBÓJCZEJ I DOKONANEGO SAMOBÓJSTWA
- Rozdział 14 PROCEDURY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI PRZEMOCY ZE STRONY RODZICA
- Rozdział 15 PROCEDURY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI KRYZYSOWEJ
- Rozdział 16 PROCEDURY POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM PRZEWLEKLE CHORYM

Szkolny System Interwencji

Rozdział 1.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM STOSUJĄCYM PRZEMOC FIZYCZNĄ I PSYCHICZNĄ WOBEC INNYCH UCZNIÓW

Nauczyciel podejmuje następujące działania:

1. Natychmiast przerywa zachowanie agresywne ucznia, używając perswazji słownej lub fizycznej (minimalnej siły koniecznej np. do rozdzielenia bijących się osób).
2. **W pierwszej kolejności organizuje pomoc uczniowi – ofierze przemocy!**
3. O zajściu informuje wychowawcę.
4. Wychowawca przeprowadza rozmowę z uczniem/uczniemi w obecności nauczyciela – świadka zdarzenia (zidentyfikowanie ofiary, agresora, świadka, ocenienie zdarzenia i wyciągnięcie wniosków). W rozmowie wyjaśniającej należy uświadomić uczniowi nieodpowiednie zachowanie oraz ustalić sposób zadośćuczynienia lub naprawienia szkód.
5. Wychowawca sporządza notatkę (opis zdarzenia, osoby uczestniczące, sprawca, poszkodowany).
6. Wychowawca informuje rodziców (prawnych opiekunów) ucznia/uczniów, uczestników zdarzenia, o zaistniałej sytuacji, zwracając uwagę na przeprowadzenie przez rodziców (prawnych opiekunów) rozmowy z dzieckiem na temat przestrzegania praw człowieka, budowania pozytywnych relacji międzyludzkich.
7. W razie powtarzania się agresywnych sytuacji, wychowawca zgłasza problem do pedagoga i dyrektora szkoły.
8. Natychmiastowe powiadomienie pedagoga i dyrektora szkoły jest konieczne w przypadkach szczególnie drastycznych zachowań agresywnych (stwarzających zagrożenie dla zdrowia lub życia).
9. Wychowawca ustala w porozumieniu z dyrektorem szkoły sankcje w stosunku do ucznia/uczniów w oparciu o Statut Szkoły. O podjętej decyzji powiadamia pisemnie lub ustnie rodziców ucznia (prawnych opiekunów).

W przypadku braku efektu interwencji doraźnej nauczyciel powinien podjąć dalsze działania:

1. Zgłasza problem do pedagoga szkolnego.
2. Pedagog zwraca się z pisemną prośbą o zgłoszenie się rodzica (prawnego opiekuna) do szkoły:
 - rozmowa z rodzicem (prawnym opiekunem), pogłębiająca wiedzę na temat ucznia;
 - po analizie przyczyn zaburzonego zachowania, udziela pomocy rodzicom w doborze metod wychowawczych;
 - proponuje możliwość uczestniczenia dziecka w zajęciach socjoterapeutycznych, organizowanych na terenie szkoły lub poza nią;
 - ustala strategię współpracy rodziców ze szkołą (wspólne opracowanie kontraktu dla dziecka – oczekiwania, katalog konsekwencji, terminy wykonania zadań);
 - omówienie kontraktu z uczniem (możliwość negocjacji);

Szkolny System Interwencji

- monitorowanie realizacji kontraktu, (jeżeli kontrakt ma być udostępniony innym nauczycielom, o fakcie tym powinni być powiadomieni rodzice i uczeń).
- 3. W przypadku utrzymywania się nieprawidłowych relacji ucznia z rówieśnikami (pobicia, zaczepki słowne, itp.) zaleca się rodzicom konsultację ze specjalistą (psychologiem, psychiatrą), w celu otrzymania dalszych wskazówek do pracy wychowawczej z uczniem.
- 4. W sytuacji, kiedy uczeń w dalszym ciągu stwarza zagrożenie dla innych uczniów, pedagog szkolny w porozumieniu z dyrektorem szkoły i wychowawcą, kieruje wnioskiem do Sądu Rodzinnego o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

Rozdział 2.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA WOBEC OSOBY DOŚWIADCZAJĄCEJ PRZEMOCY RÓWIEŚNICZEJ

Nauczyciel podejmuje następujące działania:

1. Izoluje ucznia od napastnika.
2. Udziela pierwszej pomocy (przedmedycznej) bądź wzywa lekarza.
3. Jeżeli w wyniku zdarzenia doszło do poważnych obrażeń, niezwłocznie powiadamia dyrektora szkoły i rodziców (opiekunów) ucznia.
 - 1) W porozumieniu z dyrektorem wzywa policję w celu rozpoznania zaistniałego zdarzenia.
 - 2) Powiadamia wychowawcę i pedagoga szkolnego.
4. Jeżeli dziecko nie doznało obrażeń, wychowawca lub pedagog szkolny przeprowadza z uczniem rozmowę wyjaśniającą przebieg zdarzenia, okazując mu ciepło i akceptację oraz szanując odmowę i lęk dziecka.
5. Jeżeli uczeń nie po raz pierwszy doświadczał przemocy rówieśniczej, należy w porozumieniu z rodzicami pogłębić wiedzę o uczniu oraz zmotywować dziecko do współpracy z pedagogiem szkolnym lub przedstawicielami innych instytucji w celu rozwiązania problemu.

Rozdział 3.

AGRESJA UCZNIĄ WOBEC NAUCZYCIELA – PROCEDURA POSTĘPOWANIA

1. Nauczyciel informuje dyrektora szkoły o zdarzeniu.
2. Dyrektor zapewnia nauczycielowi bezpieczeństwo, a w razie potrzeby pomoc przedmedyczną i wzywa pogotowie.
3. Dyrektor podejmuje kroki adekwatne do zagrożenia, np. zawiadamia organy policji.
4. Dyrektor informuje rodziców ucznia/uczniów o zaistniałej sytuacji.
5. Nauczyciel przekazuje informację – notatkę ze zdarzenia – dyrektorowi szkoły.
6. Dyrektor bada sprawę i sporządza szczegółową dokumentację zajścia.

Szkolny System Interwencji

7. Jeśli sprawa nie wymaga interwencji policji, wychowawca, poszkodowany nauczyciel, rodzice i uczeń, (jeśli była grupa uczniów to każdy z nich indywidualnie) spisują kontrakt.
8. Wychowawca monitoruje przestrzeganie zapisów kontraktu.
9. Jeśli uczeń lub jego rodzice nie dotrzymują kontraktu, wychowawca zawiadamia dyrektora szkoły.
10. Dyrektor składa doniesienie na policję.

Rozdział 4.

AGRESJA PRACOWNIKA SZKOŁY WOBEC UCZNI – PROCEDURA POSTĘPOWANIA

1. Uczeń, rodzic albo nauczyciel, który uzyskał informację na ten temat, informuje o zdarzeniu dyrektora szkoły.
2. Dyrektor szkoły przeprowadza niezwłocznie postępowanie wyjaśniające ze stronami konfliktu.
3. W przypadku potwierdzenia się zarzutów, dyrektor szkoły inicjuje postępowanie dyscyplinarne wobec pracownika.
4. Po zakończeniu postępowania dyrektor powiadamia rodziców ucznia o wyniku sprawy.

Rozdział 5.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA, W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL ZAUWAŻA, ŻE NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ UCZEŃ UŻYWAJĄCY WYROBÓW TYTONIOWYCH LUB PAPIEROSÓW ELEKTRONICZNYCH

1. Nauczyciel zobowiązany jest powiadomić o tym fakcie wychowawcę klasy i pedagoga szkolnego
2. Wychowawca klasy lub pedagog przeprowadzają rozmowę z uczniem i stosują karę regulaminową w porozumieniu z dyrektorem szkoły.
3. Wychowawca klasy lub pedagog przeprowadzają rozmowę z rodzicami.
4. Uczeń, rodzice i wychowawca lub pedagog szkolny podpisują kontrakt.
5. Wychowawca monitoruje respektowanie postanowień kontraktu.
6. W przypadku braku poprawy i dalszej demoralizacji, pedagog szkolny lub dyrektor szkoły, informuje Sąd Rodzinny.

Szkolny System Interwencji

Rozdział 6.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI ZAGROŻENIA DZIECI I MŁODZIEŻY PRZESTĘPCZOŚCIĄ I DEMORALIZACJĄ, W SZCZEGÓLNOŚCI NARKOMANIĄ, ALKOHOLIZMEM I PROSTYTUCJĄ

A. W razie podejrzenia, że na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających, trzeba podjąć następujące kroki:

1. Powiadomić o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy.
2. Odizolować ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawiać go samego; stworzyć warunki, w których nie będzie zagrożone jego zdrowie ani życie.
3. Wezwać lekarza w celu stwierdzenia stanu trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
4. Zawiadomić o tym fakcie dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów, których zobowiązuje się do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzice/ opiekunowie odmówią odebrania dziecka, o pozostaniu ucznia w szkole czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go funkcjonariuszom policji, decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły.
5. Dyrektor szkoły zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu odmawiają przyścia do szkoły, a jest on agresywny bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorszenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości, policja może przewieźć ucznia do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych, na czas niezbędny do wytrzeźwienia. O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz Sąd Rodzinny.
6. Spożywanie alkoholu na terenie szkoły przez ucznia, który ukończył 17 lat, stanowi wykroczenie z art. 43 ust.1 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy powiadomić o tym fakcie policję i Sąd Rodzinny.
7. W klasie, w której uczeń sięgał po środki psychoaktywne, wychowawca lub pedagog szkolny, przeprowadza zajęcia na ten temat.

B. Dalsze działania interwencyjne wobec ucznia będącego pod wpływem alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających:

I. Przebieg interwencji:

1. Rozmowa z uczniem (diagnoza, porada)
2. Rozmowa z rodzicami (diagnoza, porada, wspólne opracowanie kontraktu)
3. Wspólna rozmowa z uczniem i rodzicami (uczeń negocjuje i podpisuje kontrakt)
4. Monitorowanie (wymiana informacji między szkołą a rodzicami)

II. Elementy interwencji:

Szkolny System Interwencji

1. **Diagnoza dokonana przez wychowawcę, pedagoga i nauczycieli:** zaplanowanie adekwatnych działań
 - 1) Zorientowanie się w sytuacji ucznia
 - 2) Ocena skali problemów związanych z używaniem przez niego substancji psychoaktywnych
2. **Porada (wychowawca lub pedagog):** przedstawienie uczniowi stanowiska szkoły i motywowanie ucznia do uczestniczenia w działaniach interwencyjnych
 - 1) Konkretne określenie problemu
 - 2) Wyrażenie troski i zaniepokojenia
 - 3) Przekazanie:
 - a) Spostrzeżeń na temat zmian, jakie zaszły w funkcjonowaniu ucznia
 - b) Informacji na temat zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa
 - c) Komunikatu o zakazie używania substancji psychoaktywnych
 - d) Poinformowanie o konieczności nawiązania kontaktu z rodzicami
3. **Kontrakt zawarty przez wychowawcę, ucznia i rodziców:** motywowanie ucznia do zmiany zachowania. Kontrakt powinien zawierać:
 - 1) Zobowiązanie ucznia do powstrzymywania się od używania substancji psychoaktywnych
 - 2) Listę czasowo odebranych przywilejów
 - 3) Ustalenia dotyczące zasad zachowania w szkole i w domu
 - 4) Zgodę na poniesienie konsekwencji w przypadku złamania warunków umowy
 - 5) Określenie zasad odzyskiwania przywilejów
4. **Monitorowanie kontraktu (wychowawca):** wspieranie zmian w zachowaniu ucznia
 - 1) Obserwacja ucznia w szkole i w domu
 - 2) Wymiana informacji pomiędzy nauczycielem a rodzicami
 - 3) Nagradzanie korzystnych zmian w zachowaniu (odzyskiwanie przywilejów)

C. W przypadku, gdy nauczyciel znajduje na terenie szkoły substancję przypominającą wyglądem narkotyk, powinien podjąć następujące kroki:

1. Nauczyciel z zachowaniem środków ostrożności, zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem, do czasu przyjazdu policji i próbuje (o ile jest to możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo należy znaleziona substancja.
2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły i wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

D. W przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą wyglądem narkotyk, powinien podjąć następujące kroki:

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, dyrektor, itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie, co do ich związku z poszukiwaną substancją. **Nauczyciel nie ma prawa**

Szkolny System Interwencji

samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.

2. O swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawiennictwa.
3. W przypadku, gdy uczeń, mimo wezwania, odmawia przekazania dyrektorowi substancji i pokazania zawartości teczki, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel po odpowiednim zabezpieczeniu zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją do jednostki policji. Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

Zgodnie z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w Polsce karalne jest:

- **Posiadanie każdej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych,**
- **Wprowadzanie do obrotu środków odurzających,**
- **Udzielanie innej osobie, ułatwianie lub umożliwianie ich użycia oraz nakłanianie do użycia,**
- **Wytwarzanie i przetwarzanie środków odurzających.**

Każde z wymienionych zachowań jest czynem karalnym w rozumieniu przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, jeśli sprawcą jest uczeń, który ukończył 13 lat, a nie ukończył 17 lat. Z przestępstwem mamy do czynienia, jeżeli któryś z wymienionych czynów popełni uczeń po ukończeniu 17 lat. W takiej sytuacji mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks postępowania karnego.

Jeżeli przestępstwo ma miejsce na terenie szkoły, należy wezwać policję.

W każdym przypadku popełnienia czynu karalnego przez ucznia, który nie ukończył 17 lat należy zawiadomić policję lub sąd rodzinny, a w przypadku popełnienia przestępstwa przez ucznia, który ukończył 17 r.ż. prokuratora lub policję (art. 4 Ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich i art. 34 Kodeksu postępowania karnego).

E. W przypadku znalezienia na terenie szkoły broni, materiałów wybuchowych lub innych niebezpiecznych substancji czy przedmiotów, należy:

1. Niezwłocznie zawiadomić dyrektora szkoły.
2. Dyrektor lub wyznaczony przez dyrektora nauczyciel zapewnia bezpieczeństwo pozostającym na terenie szkoły osobom, lub ewakuuje je zgodnie z procedurą.
3. Dyrektor lub w/w nauczyciel uniemożliwia dostęp osób postronnych do tych przedmiotów.
4. Dyrektor lub w/w nauczyciel wzywa policję.

Szkolny System Interwencji

Rozdział 7.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIĄ UCHYLĄCEGO SIĘ OD REALIZOWANIA OBOWIĄZKU SZKOLNEGO

1. Nauczyciel nadzoruje systematycznie frekwencję uczniów.
2. Jeżeli nieobecności nie zostaną usprawiedliwione w wyznaczonym terminie, wychowawca powiadamia pedagoga szkolnego.
3. Pedagog sprawdza przyczyny nieobecności ucznia poprzez:
 - a) rozmowę z rodzicami ucznia na terenie szkoły, lub
 - b) wywiad w domu rodzinnym ucznia, we współpracy z pracownikami socjalnymi MOPS lub kuratorem sądowym / policjantem – inspektorem ds. nieletnich.
4. Wychowawca, pedagog szkolny oraz rodzice ucznia podejmują wspólne działania zaradcze w celu regularnego realizowania obowiązku szkolnego przez danego ucznia.
5. W sytuacji, gdy uczeń w dalszym ciągu nie realizuje obowiązku szkolnego, Dyrektor Szkoły kieruje wniosek o wszczęcie egzekucji administracyjnej do organu egzekucyjnego, jakim jest Urząd Miejski w Zabłudowie.
6. Środkiem egzekucji administracyjnej obowiązku szkolnego jest grzywna (art. 121 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).
7. Pedagog szkolny, w porozumieniu z wychowawcą ucznia, pisemnie informuje Sąd Rejonowy, Wydział Rodzinny i Nieletnich o uchyleniu się od obowiązku szkolnego.
8. Sąd Rejonowy stosuje odpowiedni środek wychowawczy, zapobiegając tym demoralizacji ucznia.

Realizacja obowiązku szkolnego

Podstawa prawna :

- *Konstytucja RP – art. 70 ust. 1 (czytamy: „Każdy ma prawo do nauki. Nauka do 18 roku życia jest obowiązkowa. Sposób wykonania obowiązku szkolnego określa ustawa”)*
- *Ustawa Prawo Oświatowe z dnia 14 grudnia 2016r.,*

Rozdział 8.

METODY WSPÓŁPRACY SZKOŁY Z POLICJĄ

1. W ramach długofalowej pracy profilaktycznej – wychowawczej szkoła i policja utrzymują stałą, bieżącą współpracę w zakresie profilaktyki zagrożeń.
2. Koordynatorami współpracy są: pedagog szkolny **mgr Ewa Sural** oraz nauczyciel języka polskiego **mgr Marzena Wasiluk**.
3. Koordynatorem działań Policji, w zakresie współpracy ze szkołami jest **ml. asp. Tomasz Chardziejko**.

W ramach współpracy policji ze szkołą organizuje się:

- Spotkania pedagoga szkolnego, nauczycieli, dyrektora szkoły z zaproszonymi specjalistami ds. nieletnich, podejmujące tematykę zagrożeń przestępczością oraz demoralizacją dzieci i młodzieży w środowisku lokalnym;

Szkolny System Interwencji

- Spotkania tematyczne młodzieży szkolnej z udziałem policjantów, m.in. na temat odpowiedzialności nieletnich za popełniane czyny karalne, wychowania w trzeźwości oraz młodszymi uczniami na temat zasad bezpieczeństwa, zachowań ryzykownych oraz sposobów unikania zagrożeń;
- Informowanie policji o zdarzeniach na terenie szkoły wypełniających znamiona przestępstwa, stanowiących zagrożenie dla życia i zdrowia uczniów oraz przejawach demoralizacji dzieci i młodzieży;
- Udzielanie przez policję pomocy szkole w rozwiązywaniu trudnych, mogących mieć podłoże przestępcze problemów, które zaistniały na terenie szkoły;
- Wspólny – szkoły i policji – udział w lokalnych programach profilaktycznych, związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa uczniom oraz zapobieganiem demoralizacji i przestępczości nieletnich.

UWAGA:

Policja powinna być wzywana do szkoły w sytuacjach, o których mowa w „Procedurach (...)”, albo, gdy wyczerpane zostaną środki możliwe do zastosowania przez szkołę w określonej sytuacji, w których obecność policji jest konieczna.

Każda, dotycząca uczniów, wizyta policjanta w szkole powinna być wcześniej zasygnalizowana dyrektorowi lub uzgodniona z innym pracownikiem szkoły.

Telefony kontaktowe:
Komisariat Policji w Zabłudowie: 85 7188 097
Policja 997 lub 112

Rozdział 9.

ZASADY OBOWIĄZUJĄCE W KONTAKTACH Z RODZICAMI

1. W szkole, raz w roku, odbywa się spotkanie ogólne rodziców z dyrektorem.
2. W zależności od potrzeb dyrektor szkoły spotyka się z Zarządem Rady Rodziców w celu omówienia bieżących spraw organizacyjnych lub ewentualnych problemów, w tym też wychowawczych.
3. Poza spotkaniami ogólnymi dyrektor odbywa też w miarę potrzeb spotkania indywidualne służące rozwiązaniu pojawiających się trudności.
4. Wychowawcy spotykają się z rodzicami na zebraniach ogólnoklasowych trzy razy w roku: IX-X, XII-I, V.
5. Ponadto odbywają się też spotkania indywidualne inicjowane przez nauczycieli i przez rodziców, na których poruszane są sprawy dotyczące indywidualnie każdego ucznia, jego postępów w nauce i zachowaniu.
6. Miejscem spotkań rodziców z wychowawcą i innymi nauczycielami jest szkoła.
7. Spotkania z rodzicami odbywają się w salach lekcyjnych lub innych pomieszczeniach. Nie udziela się informacji o uczniach na korytarzu szkolnym, w trakcie dyżuru.
8. Spotkania mają określony charakter:
 - zebrania z rodzicami,
 - konsultacje indywidualne,
 - spotkania tematyczne i okolicznościowe,

Szkolny System Interwencji

- spotkania w domu ucznia, w uzasadnionych przypadkach,
 - zajęcia otwarte.
9. Spotkania odbywają się w ściśle określonych terminach. O terminach spotkań rodzice zawiadamiani są, co najmniej tydzień wcześniej, w formie telefonicznej, ustnej, bądź pisemnej.
 10. Obecność rodziców na zebraniach jest obowiązkowa. W przypadku nieobecności z ważnych przyczyn, rodzic jest zobowiązany do ustalenia indywidualnego kontaktu z wychowawcą, w terminie nie późniejszym niż dwa tygodnie od zebrania.
 11. W sytuacjach wyjątkowych możliwy jest dodatkowy kontakt nauczyciela z rodzicami, po wcześniejszym uzgodnieniu terminu lub w godzinach cotygodniowych konsultacji nauczyciela.
 12. Kontakt telefoniczny rodzic – nauczyciel, nauczyciel – rodzic jest możliwy w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach.
 13. Systematycznie odbywają się spotkania nauczycieli z wychowawcami Domu Dziecka, organizowane na terenie szkoły lub placówki opiekuńczo – wychowawczej, a przynajmniej raz w roku szkolnym odbywa się narada nauczycieli z wychowawcami Domu Dziecka w Krasnem, w celu ujednoczenia oddziaływań wychowawczych na uczniów – wychowanków Domu Dziecka.

Rozdział 10.

ZASADY KORZYSTANIA W SZKOLE Z TELEFONÓW KOMÓRKOWYCH I INNYCH URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH

1. Uczeń może posiadać telefon komórkowy lub inne urządzenie elektroniczne, ale używanie ich jest dopuszczalne tylko w określonych warunkach:
 - 1) podczas lekcji telefon powinien być **wyłączony i schowany**,
 - 2) może służyć do porozumiewania się z rodzicami /opiekunami jedynie **podczas przerw w pilnych sprawach, za zgodą nauczyciela pełniącego dyżur**,
 - 3) telefonu lub innego urządzenia elektronicznego bez zgody nauczyciela **nie wolno używać do fotografowania, filmowania oraz nagrywania dźwięku**,
 - 4) w przypadku niezastosowania się do powyższych zasad, wychowawca ma prawo zabrać urządzenie i przechować do momentu odebrania przez rodzica lub opiekuna prawnego,
2. Za zniszczenie lub zagubienie urządzenia elektronicznego **szkoła nie ponosi odpowiedzialności materialnej**.

Rozdział 11.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM, KTÓRY ŹLE CZUJE SIĘ NA LEKCJI LUB ULEGŁ WYPADKOWI

Nauczyciel podejmuje następujące działania:

1. Udziela pierwszej pomocy poszkodowanemu dziecku
2. Powiadamia wychowawcę klasy.
3. Wychowawca kontaktuje się z rodzicami ucznia i ustala z nimi postępowanie w sprawie ucznia (termin odbioru oraz formę powrotu ucznia do domu).

Szkolny System Interwencji

4. W wypadku niemożliwości skontaktowania się z rodzicami, powiadamia służby ratownicze (pogotowie), o ile zachodzi taka konieczność.
5. Pogotowie również jest wzywane w okolicznościach, gdy wychowawca lub nauczyciel oceni stan zdrowia ucznia, jako ciężki.
6. Nauczyciel lub wychowawca powiadamia dyrektora szkoły o zaistniałej sytuacji.
7. Uczeń nie może być zwolniony z lekcji i pozostać bez opieki.

Telefony alarmowe:
112 Telefon alarmowy
999 Pogotowie Ratunkowe

Rozdział 12.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA

W PRZYPADKU ZACHOWAŃ AUTODESTRUKTYWNYCH (SAMOOKALECZENIA, MYŚLI SAMOBÓJCZE, ZABURZENIA ODŻYWIANIA, DEPRESJE)

1. Każdy pracownik szkoły powinien poinformować kompetentną osobę (np. psychologa lub pedagoga), jeśli zauważy następujące niepokojące zachowania:
 - 1) wszystkie zachowania mogące świadczyć o obecności myśli samobójczych u ucznia np. rozmowy, dowcipy, rysunki, wiersze o tematyce samobójczej,
 - 2) wszystkie incydenty zranienia ciała np. nacinanie, przypalanie, wrywanie włosów, bicie, rozdrapywanie skóry, samodzielne tatuowanie, kolczykowanie czy tendencja do ulegania wypadkom,
 - 3) wszystkie zachowania wskazujące na zaburzenia odżywiania, np. wymuszanie wymiotów, objadanie się, stosowanie środków przeczyszczających, widoczne spadki wagi,
 - 4) wszystkie zachowania ryzykowne, np. nieuważne przechodzenie przez jezdnię w szczególnie ruchliwych miejscach, siadanie na parapecie okna z nogami wyciągniętymi na zewnątrz,
 - 5) nadużywanie alkoholu i narkotyków przewyższające „standardowe” eksperymenty młodzieży w tym temacie, np. przychodzenie na lekcję pod wpływem substancji psychoaktywnych,
 - 6) odstawienie leków przepisanych przez lekarza,
 - 7) inne sygnały świadczące o stresie lub kryzysie emocjonalnym, np. nagłe wybuchy gniewu lub płaczu, reakcje emocjonalne nieadekwatne do sytuacji, bójki, całkowite wycofanie się.
2. Jeśli kompetentna osoba (np. psycholog lub pedagog) zostanie poinformowana o którymś z zachowań, jest zobowiązana do podjęcia kontaktu z danym uczniem, z poszanowaniem zasady poufności. Po przeprowadzeniu interwencji, powinna przekazać informację zwrotną pracownikowi, który ją zawiadomił, aby utwierdzić go, że uczeń został zaopiekowany. Jeśli pracownik sobie tego nie życzy, to jego dane nie zostaną nikomu ujawnione.
3. Zadaniem wyznaczonej kompetentnej osoby, jest przyporządkowanie zachowania do jednej z trzech kategorii oraz podjęcie odpowiednich działań w razie potrzeby. Oto te kategorie:

Szkolny System Interwencji

- I. problem nie znaczący wiele bądź już rozwiązany. W takiej sytuacji nie trzeba podejmować żadnych kroków, jedynie zachęcić ucznia do kontaktu w przypadku pojawienia się jakichś trudności;
- II. problem oceniony jako ważny i wymagający dalszych interwencji. Ta kategoria obejmuje zaburzenia odżywiania i samouszkodzenia umiarkowane.
W takiej sytuacji należy:
 - 1) poinformować rodzica lub opiekuna prawnego na temat zaobserwowanego zachowania, najlepiej zrobić to w obecności ucznia;
 - 2) zapewnić opiekuna, że uczeń otrzymał odpowiednią pomoc i wsparcie;
 - 3) zaznaczyć, że ta rozmowa ma charakter informacyjny, a ucznia nie spotkają żadne negatywne konsekwencje w związku z tą sytuacją;
 - 4) zasugerować rodzicom lub opiekunom prawnym potrzebę dalszej pomocy i pokazać różne możliwości, np. poradnia psychologiczno-pedagogiczna lub poradnia zdrowia psychicznego, zgoda na objęcie ucznia opieką psychologiczną w szkole, zgoda na wymianę informacji między psychologiem szkolnym a reprezentantami innych placówek na temat ucznia;
 - 5) po tygodniu sprawdzić, czy rodzic podjął któreś z zasugerowanych działań;
 - 6) jeśli rodzic lub opiekun dziecka nie wykonuje żadnych działań w tym kierunku, mimo wyraźnego opisu sytuacji i możliwych skutków, należy postąpić tak jak w przypadku zaniedbania lub wykorzystania dziecka przez rodzica;
- III. problem mogący skutkować bezpośrednim zagrożeniem dla zdrowia lub życia, wymagający bezzwłocznej interwencji, np. skrupulatnie zaplanowane lub już podjęte próby samobójcze takie jak wieszanie się, skoki z wysokości lub przedawkowanie leków. W takiej sytuacji należy:
 - 1) bezzwłocznie zadzwonić po pogotowie ratunkowe i zawiadomić policję,
 - 2) poinformować o sytuacji rodziców.

Rozdział 13.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA

W SYTUACJI PRÓBY SAMOBÓJCZEJ I DOKONANEGO SAMOBÓJSTWA

I. Kroki postępowania w sytuacji próby samobójczej

1. Ustalić i potwierdzić rodzaj zdarzenia
2. Nie odsyłać ucznia do innej osoby
3. Zachować spokój
4. Zaprowadzić ucznia w bezpieczne miejsce
5. Być przy uczniu. Nie zostawiać go samego nawet na chwilę
6. Usunąć wszystko to, co może uczniowi ułatwić ponowną realizację zamiaru samobójczego
7. Zawiadomić wychowawcę, pedagoga lub psychologa szkolnego
8. Wezwać pomoc, jeśli będzie taka potrzeba
9. Powiadomić rodziców lub opiekunów prawnych
10. Zebrać informacje na temat okoliczności zdarzenia
11. Zadbać, żeby jakkolwiek interwencja innych osób lub służb przebiegła dyskretnie
12. Zawiadomić organ sprawujący nadzór pedagogiczny oraz organ prowadzący.

Szkolny System Interwencji

13. Ustalić wspólnie z psychologiem, pedagogiem i nauczycielami strategię dalszego postępowania według zasad interwencji kryzysowej.
14. Zrobić wszystko, aby chronić ucznia przed czynnikami generującymi kolejne traumy
15. Skonsultować dalszą strategię z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną, Centrum Interwencji Kryzysowej lub placówką opieki zdrowotnej.
16. Podjąć współpracę z rodzicami ucznia.

II. Kroki postępowania po dokonanym samobójstwie

1. Wyselekcjonować uczniów, którzy byli emocjonalnie związani z ofiarą samobójstwa
2. Ustalić, czy inni uczniowie z klasy nie przejawiają tendencji samobójczych i otoczyć ich pomocą psychologiczną
3. Monitorować stan psychiczny uczniów ze szczególnym zwróceniem uwagi na możliwość wystąpienia stresu pourazowego
4. Stworzyć młodzieży warunki do rozmowy o samobójstwie
5. Nie skupiać dużej uwagi na problemie samobójstwa
6. Umożliwić uczniom przeżycie żałoby
7. Jeśli zajdzie taka potrzeba prowadzić rozmowy indywidualne z uczniami
8. Przekazać uczniom informację o miejscach i numerach telefonów, gdzie mogą uzyskać pomoc w sytuacji kryzysu.

Rozdział 14.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA

W SYTUACJI PRZEMOCY ZE STRONY RODZICA

I. Kroki postępowania

1. Po otrzymaniu informacji lub po pojawieniu się podejrzeń przemocy w rodzinie ucznia – przekaz spostrzeżenia pedagogowi szkolnemu;
2. We współpracy z pedagogiem zorganizuj spotkanie z rodzicami ucznia;
3. Poinformuj rodzica o podejrzeniu problemu przemocy w rodzinie i zaproponuj współpracę w jego rozwiązaniu;
4. Powiedz rodzicowi, że stosuje przemoc wobec dziecka oraz poinformuj o możliwych negatywnych skutkach takiej sytuacji dla dziecka;
5. Poinformuj o możliwych konsekwencjach prawnych dalszego stosowania przez rodzica przemocy, w tym o założeniu Niebieskiej Karty;
6. Zadbaj o założenie Niebieskiej Karty;
7. Kiedy zdecydujesz się powiadomić Sąd Rodzinny - poinformuj o tym rodzica;
8. Zachęć rodzica do skorzystania z pomocy specjalistycznej i udostępni mu adresy właściwych ośrodków.

II. Jak rozmawiać z dzieckiem doświadczającym przemocy w rodzinie?

1. Unikaj słowa „ofiara”. Zamiast niego możesz mówić „osoba doświadczająca przemocy”;
2. Zadbaj o to, aby dziecko wiedziało, że nikt, nigdy nie ma prawa go krzywdzić;
3. Zapewnij je, że razem zajmiecie się tym problemem, to ważne aby czuło Twoje wsparcie;
4. Poinformuj dziecko o tym, że w sytuacji przemocy zawsze może do Ciebie przyjść, choćby po to, aby porozmawiać i poczuć się bezpieczniej;

Szkolny System Interwencji

5. Postaraj się odciążyć je z poczucia winy. Zapewnij je, że na podobne traktowanie nie można sobie „zasłużyć”

Rozdział 15.

OGÓLNA PROCEDURA POSTĘPOWANIA

W OBLICZU INCYDENTÓW KRYZYSOWYCH LUB SYTUACJI KRYZYSOWEJ W SZKOLE

I. Typy sytuacji, do których niniejsza procedura ma zastosowanie:

- a. wypadki losowe
- b. zabójstwa, samobójstwa na terenie szkoły lub poza nią dotyczące społeczności szkolnej (uczniowie, rodzice, pracownicy szkoły)
- c. klęski żywiołowe,
- d. zagrożenia terrorystyczne

II. Reagowanie na kryzys

1. Powołanie zespołu reagowania kryzysowego spośród nauczycieli oraz podział ról:
 - Koordynator reagowania kryzysowego – osoba умеjąca podejmować trafne decyzje pod presją czasu i na podstawie ograniczonych danych. Zaleca się, aby wywodziła się z władz szkoły, znała rozkład pomieszczeń budynku oraz elementy planu kryzysowego. Rolą jej jest wdrażanie, kierowanie i ocena planu kryzysowego;
 - Koordynator przebiegu interwencji kryzysowej – odpowiada za przeprowadzenie działań zgodnych z planem kryzysowym. Powinien znać techniki interweniowania kryzysowego i radzić sobie z różnymi rodzajami kryzysów, od katastrof do zdarzeń obejmujących pojedyncze osoby;
 - Łącznik z przedstawicielami mediów – odpowiada za nawiązanie i utrzymanie kontaktu z dziennikarzami zarówno mediów lokalnych jak też ogólnokrajowych. Powinien posiadać gruntowną wiedzę na temat sytuacji konfliktowych oraz metod komunikowania się w kryzysie, jak też umieć konstruować informacje dla mediów oraz oceniać skutki podawania konkretnych informacji dziennikarzom;
 - Łącznik z policją i służbami porządkowymi, ratowniczymi, medycznymi – jego skuteczność uzależniona jest od jakości kontaktów z organami ścigania. Powinien mieć obszerną wiedzę na temat procedur bezpieczeństwa i występujących zagrożeń w środowisku lokalnym. Ponadto osoba taka powinna znać procedury zgłaszania zawiadomień o przestępstwach, tryb prowadzenia postępowań powypadkowych oraz w sprawach o przestępstwa. Zadaniem jej jest również zapewnienie odpowiedniej pomocy medycznej osobom poszkodowanym oraz powiadamianie osób zainteresowanych o stanie zdrowia osób zaangażowanych w sytuację kryzysową;
 - Łącznik ze społecznością lokalną i rodzicami - podstawowym zadaniem tej osoby jest kontaktowanie się z rodzicami i przedstawicielami społeczności lokalnej oraz dostarczanie im informacji oraz wsparcia. Jest to bardzo ważne, ponieważ te kontakty będą silnie wpływać na możliwości poradzenia sobie ze skutkami zdarzeń kryzysowych;

Szkolny System Interwencji

- Osoby interweniujące w kryzysie – personel zaangażowany w interwencję kryzysową należy dobierać spośród osób mających silną motywację do udzielania pomocy innym, np. pedagogów, wychowawców
2. Zebranie informacji na temat sytuacji kryzysowej w oparciu o rzetelne źródła informacji;
 3. Ocena rozmiaru zdarzenia z uwzględnieniem konsekwencji dla funkcjonowania uczniów, personelu oraz szkoły jako całości;
 4. Ocena zainteresowania mediów zaistniałą sytuacją;
 5. Identyfikacja osób potrzebujących pomocy oraz określenie ich potrzeb medycznych, psychologicznych i socjalnych;
 6. Każdy pracownik szkoły jest zobowiązany do udzielania interwencji wstępnej, gdy zwraca się do niej osoba potrzebująca pomocy. Interwencja wstępna polega na wysłuchaniu tej osoby, okazaniu zrozumienia oraz poinformowaniu o możliwości skorzystania z pomocy osób kompetentnych;
 7. Podczas przeprowadzania interwencji wobec zdarzenia kryzysowego w szkole, należy pamiętać o przekazaniu zwięzłej informacji rodzicom o rodzaju zdarzenia i telefonach do kontaktu w sprawie stanu zdrowia ich dzieci;
 8. Zorganizowanie kryzysowej pomocy psychologicznej – zaproszenie psychologa i udzielenie natychmiastowej pomocy. Wstępnej pomocy psychologicznej może udzielać nauczyciel przeszkolony w zakresie traumatycznego stresu i reagowania kryzysowego;
 9. Debriefing - ustrukturalizowane spotkanie, którego celem jest wymiana doświadczeń związanych ze zdarzeniem, normalizacja reakcji na zdarzenie traumatyczne, mobilizacja indywidualnych zasobów i umiejętności radzenia sobie ze skutkami zdarzenia, udzielenie informacji na temat dostępnych źródeł wsparcia.
W debriefingu mogą brać udział:
 - wszystkie osoby uczestniczące w zdarzeniu (tzw. bezpośrednie ofiary traumy),
 - osoby, na które zdarzenie, mimo że w nim nie uczestniczyły, wywarło silny wpływ,
 - zasadą jest, że w debriefingu nie biorą udziału osoby, które nie były bezpośrednio zaangażowane w zdarzenie,
 - nauczyciel lub dyrektor szkoły pośrednio zaangażowany w zdarzenie może wziąć udział w debriefingu jedynie za zgodą wszystkich uczestników spotkania. Jeśli grupa nie wyrazi zgody na jego uczestnictwo, można zaproponować mu sesję indywidualną.
 10. Po zdarzeniu traumatycznym nie należy spieszyć się z powrotem do „normalności”. Należy rozmawiać o swoich emocjach – zarówno uczniowie jak i nauczyciele.
 11. Zorganizować zajęcia, aby uczniowie mieli możliwość przepracowania żalu, bólu, lęku, straty, rozładowania silnych emocji.
 12. Zapewnienie uczniom pokryzysowej pomocy psychologicznej.

Rozdział 16.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA Z DZIECKIEM PRZEWLEKLE CHORYM W SZKOLE

I. W sytuacji, gdy w szkole jest uczeń przewlekle chory, nauczyciel powinien:

1. Pozyskać od rodziców (opiekunów prawnych) ucznia szczegółowe informacje na temat jego choroby oraz wynikających z niej ograniczeń w funkcjonowaniu;

Szkolny System Interwencji

2. Zorganizować szkolenie kadry pedagogicznej i pozostałych pracowników szkoły w zakresie postępowania z chorym dzieckiem na co dzień oraz w sytuacji zaostrzenia objawów czy ataku choroby;
3. W porozumieniu z pielęgniarką lub lekarzem, wspólnie z pracownikami szkoły opracować procedury postępowania w stosunku do każdego chorego ucznia, zarówno na co dzień, jak i w przypadku zaostrzenia objawów czy ataku choroby.

Procedury te mogą uwzględniać m.in. przypominanie lub pomoc w przyjmowaniu leków, wykonywaniu pomiarów poziomu cukru, regularnym przyjmowaniu posiłków, sposób reagowania itp. Powinny też określać formy stałej współpracy z rodzicami (opiekunami) tego dziecka oraz zobowiązanie wszystkich pracowników placówki do bezwzględnego ich stosowania;

4. Wspólnie z nauczycielami i specjalistami zatrudnionymi w szkole dostosować formy pracy dydaktycznej, dobór treści i metod oraz organizację nauczania do możliwości psychofizycznych tego ucznia, a także objąć go różnymi formami pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
5. W przypadku nasilenia choroby u dziecka podczas pobytu w szkole dyrektor lub nauczyciel niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji rodziców lub prawnych opiekunów.

II. DZIECKO Z ASTMĄ

Astma oskrzelowa jest najczęstszą przewlekłą chorobą układu oddechowego u dzieci. Istotą astmy jest przewlekły proces zapalny toczący się w drogach oddechowych, który prowadzi do zwiększonej skłonności do reagowania skurczem na różne bodźce i pojawienia się objawów choroby.

OBJAWY: duszność, zasinienie ust i innych części ciała, świszczący oddech, kaszel suchy, napadowy, bardzo męczący.

PRZYCZYNY ATAKU: kontakt z alergenami, na które uczulone jest dziecko, kontakt z substancjami drażniącymi drogi oddechowe, wysiłek fizyczny, zimne powietrze, dym tytoniowy, infekcje.

POSTĘPOWANIE:

1. W przypadku wystąpienia duszności należy podać dziecku wziewny lek rozkurczający oskrzela zgodnie z zaleceniem lekarza.
2. W przypadku objawów ciężkiej duszności należy podać jednocześnie 2 dawki leku w aerozolu w odstępie 10-20 sekund.
3. Po wykonaniu 1 pierwszej inhalacji należy powiadomić rodziców dziecka o wystąpieniu zaostrzenia.
4. W przypadku duszności o dużym nasileniu powinno się wezwać Pogotowie Ratunkowe. W czasie oczekiwania na przyjazd karetki pogotowia dziecko wymaga ciągłego nadzoru osoby dorosłej.
5. Dodatkowo bardzo ważne jest zapewnienie dziecku spokoju oraz odizolowanie od osób trzecich.

NAKAZY:

1. Częste wietrzenie sal lekcyjnych.
2. Dziecko, które ma objawy po wysiłku, powinno przed lekcją wychowania fizycznego przyjąć dodatkowy lek.
3. Ćwiczenia fizyczne należy zaczynać od rozgrzewki.
4. W przypadku wystąpienia u dziecka objawów duszności należy przerwać wykonywanie wysiłku i pozwolić dziecku zażyć środek rozkurczowy.

ZAKAZY:

1. Chorzy uczniowie nie powinni uczestniczyć w pracach porządkowych.

Szkolny System Interwencji

2. W okresie pylenia roślin dzieci z pyłkowicą nie mogą ćwiczyć na wolnym powietrzu oraz nie powinny uczestniczyć w planowanych wycieczkach poza miasto
3. Astma oskrzelowa wyklucza biegi na długich dystansach, wymagających długotrwałego, ciągłego wysiłku.
4. W klasach, gdzie odbywają się lekcje nie powinno być zwierząt futerkowych.

OGRANICZENIA :

1. Uczeń z astmą może okresowo wymagać ograniczenia aktywności fizycznej i dostosowania ćwiczeń do stanu zdrowia.
2. Dziecko uczulone na pokarmy powinno mieć adnotacje od rodziców, co może jeść w sytuacjach, które mogą wywołać pojawienie się objawów uczulenia.

OBSZARY DOZWOLONE I WSKAZANE DLA DZIECKA

1. Dzieci chore na astmę powinny uczestniczyć w zajęciach z wychowania fizycznego. Wysportowane dziecko lepiej znosi okresy zaostrzeń choroby.
2. Uczeń z astmą nie powinien być trwale eliminowany z zajęć z wychowania fizycznego.
3. Dzieci z astmą mogą uprawiać biegi krótkie, a także gry zespołowe.
4. Dzieci z astmą mogą uprawiać gimnastykę i pływanie.
5. Dzieci z astmą mogą uprawiać większość sportów zimowych. Bardzo ważny jest dobry kontakt szkoły z rodzicami, po to, aby wspólnie zapewnić dziecku bezpieczne warunki nauki i pobytu w szkole. Pozwoli to zmniejszyć nadopiekuńczość rodziców a dziecku rozwijać samodzielność i zaufanie do własnych możliwości i umiejętności.

III. DZIECKO Z CUKRZYCĄ

Cukrzyca to grupa chorób metabolicznych charakteryzujących się hiperglikemią (wysoki poziom glukozy we krwi – większy od 250 mg%).

OBJAWY: wzmożone pragnienie, częste oddawanie moczu oraz chudnięcie.

Cukrzyca nie jest chorobą, która powinna ograniczać jakiegokolwiek funkcjonowanie ucznia, tylko wymaga właściwej samokontroli i obserwacji.

W szkole powinien znajdować się „kącik” dla ucznia z cukrzycą, czyli ustronne miejsce, w którym dziecko z cukrzycą będzie mogło spokojnie, bezpiecznie i higienicznie wykonać badanie krwi oraz wykonać wstrzyknięcia insuliny.

OBJAWY HIPOGLIKEMII – niedocukrzenia:

1. Bładość skóry, nadmierna potliwość, drżenie rąk.
2. Ból głowy, ból brzucha.
3. Szybkie bicie serca.
4. Uczucie silnego głodu/wstręt do jedzenia.
5. Osłabienie, zmęczenie
6. Problemy z koncentracją, zapamiętywaniem.
7. Chwiejność emocjonalna, nietypowe zachowanie dziecka.
8. Napady agresji lub wesołkowatości.
9. Ziewanie/senność.
10. Zaburzenia mowy, widzenia i równowagi.
11. Zmiana charakteru pisma.
12. Uczeń nielogicznie odpowiada na zadawane pytania.
13. Kontakt ucznia z otoczeniem jest utrudniony lub traci przytomność.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPOGLIKEMII LEKKIEJ – dziecko jest przytomne, w pełnym kontakcie, współpracuje z nami, spełnia polecenia:

1. Sprawdzić poziom glukozy we krwi potwierdzając niedocukrzenie.

Szkolny System Interwencji

2. Podać węglowodany proste (sok owocowy, coca-cola, cukier spożywczy rozpuszczony w wodzie lub herbacie, glukoza w tabletkach, płynny miód).
3. NIE WOLNO zastępować węglowodanów prostych słodyczami zawierającymi tłuszcze, jak np. czekolada, ponieważ utrudniają one wchłanianie glukozy z przewodu pokarmowego).
4. Ponownie oznaczyć glikemię po 10-15 minutach.
5. Zawsze należy dążyć do ustalenia przyczyny niedocukrzenia.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPOGLIKEMII ŚREDNIO – CIEŻKIEJ – dziecko ma częściowe zaburzenia świadomości, pozostaje w ograniczonym kontakcie z nami, potrzebuje bezwzględnej pomocy osoby drugiej:

1. Oznaczyć glikemię i potwierdzić niedocukrzenie.
2. Jeżeli dziecko może połykać podać do picia płyn o dużym stężeniu cukru (np. 3-5 kostek cukru rozpuszczonych w ½ szklanki wody, coli, soku).
3. Jeżeli dziecko nie może połykać postępujemy tak jak w przypadku glikemii ciężkiej.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPOGLIKEMII CIEŻKIEJ – dziecko jest nieprzytomne, nie ma z nim żadnego kontaktu, nie reaguje na żadne bodźce, może mieć drgawki.

Dziecku, które jest nieprzytomne NIE WOLNO podawać niczego do picia ani do jedzenia do ust!!!

1. Układamy dziecko na boku.
2. Wstrzykujemy domięśniowo glukagon, jest to zastrzyk ratujący życie.
3. Wzywamy pogotowie ratunkowe.
4. Kontaktujemy się z rodzicami dziecka.
5. Dopiero gdy dziecko odzyska przytomność (po podaniu glukagonu powinno odzyskać przytomność po kilkunastu minutach) i jeżeli dziecko będzie w dobrym kontakcie można mu podać węglowodany doustnie (sok, cola, tabl. glukozy).

U dzieci leczonych pompą:

1. Zatrzymaj pompę.
2. Potwierdź hipoglikemię.
3. Jeżeli dziecko jest przytomne podaj węglowodany proste.
4. Oczekaj 10-15 minut i zbadaj ponownie poziom glukozy we krwi, jeżeli nie ma poprawy podaj ponownie cukry proste.
5. Jeżeli objawy ustąpią i kontrolny pomiar glikemii wskazuje podnoszenie się stężenia glukozy, włącz pompę i podaj kanapkę lub inne węglowodany złożone.
6. Jeżeli dziecko jest nieprzytomne lub ma drgawki połóż je w pozycji bezpiecznej, podaj domięśniowo zastrzyk z glukagonu i wezwij karetkę pogotowia. Po epizodzie hipoglikemii nie zostawiaj dziecka samego! Dziecko nie może podejmować wysiłku fizycznego dopóki wszystkie objawy hipoglikemii nie ustąpią!

OBJAWY HIPERGLIKEMII

1. Wzmoczone pragnienie, potrzeba częstego oddawania moczu.
2. Rozdrażnienie, zaburzenia koncentracji.
3. Złe samopoczucie, osłabienie, przygnębienie, apatia. Jeżeli do ww. objawów dołączają: ból głowy, ból brzucha, nudności i wymioty, ciężki oddech. może to świadczyć o rozwoju kwasicy cukrzycowej.

Należy wtedy bezzwłocznie:

1. Z badać poziom glukozy.
2. Skontaktować się z rodzicami lub wezwać pogotowie.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPERGLIKEMII

Szkolny System Interwencji

1. Podajemy insulinę (tzw. dawka korekcyjna),
2. Uzupełniamy płyny (dziecko powinno dużo pić, przeciętnie 1litr w okresie 1,5-2 godz., najlepszym płynem jest niegazowana woda mineralna),
3. Samokontrola (badanie moczu na obecność cukromoczu i ketonurii, po około 1 godz. należy dokonać kontrolnego pomiaru glikemii),
4. W razie stwierdzenia hiperglikemii dziecko nie powinno jeść, dopóki poziom glikemii nie obniży się.

Niezbędny szkolny, czyli co uczeń z cukrzycą zawsze powinien mieć ze sobą w szkole:

1. Pen – „wstrzykiwacz” z insuliną.
2. Pompę insulinową, jeżeli jest leczone przy pomocy pompy.
3. Nakłuwacz z zestawem igieł.
4. Glukometr z zestawem pasków oraz gazików.
5. Plastikowy pojemnik na zużyte igły i paski.
6. Drugie śniadanie lub dodatkowe posiłki przeliczone na wymienniki np. przeznaczone na „zabezpieczenie” zajęć wf w danym dniu.
7. Dodatkowe produkty – soczek owocowy, tabletki z glukozą w razie pojawienia się objawów hipoglikemii.
8. Numer telefonu do rodziców.
9. Kartka lub bransoletka na rękę, która informuje, że dziecko choruje na cukrzycę.
10. Glukagon (zestaw w pomarańczowym pudełku).

Szkolny kodeks praw dziecka z cukrzycą – każdemu dziecku z cukrzycą typu 1 należy zapewnić w szkole:

1. Możliwość zmierzenia poziomu glukozy na glukometrze w dowolnym momencie – także w trakcie trwania lekcji.
2. Możliwość podania insuliny.
3. Możliwość zmiany zestawu infuzyjnego w przypadku leczenia osobistą pompą insulinową w odpowiednich warunkach zapewniających bezpieczeństwo i dyskrecję.
4. Właściwe leczenie niedocukrzenia zgodnie ze schematem ustalonym z pielęgniarką szkolną i rodzicami dziecka.
5. Możliwość spożycia posiłków o określonej godzinie, a jeśli istnieje taka potrzeba, nawet w trakcie trwania lekcji.
6. Możliwość zaspokojenia pragnienia oraz możliwość korzystania z toalety, także w czasie trwania zajęć lekcyjnych.
7. Możliwość uczestniczenia w pełnym zakresie w zajęciach wychowania fizycznego oraz różnych zajęciach pozaszkolnych, np. wycieczkach turystycznych, zielonych szkołach.

IV. DZIECKO Z PADACZKĄ

1. Padaczką określamy skłonność do występowania nawracających, nieprovokowanych napadów. Napadem padaczkowym potocznie nazywamy napadowo występujące zaburzenia w funkcjonowaniu mózgu objawiające się widocznymi zaburzeniami, zwykle ruchowymi, np. kilkusekundowa utrata kontaktu z otoczeniem, mruganie lub gwałtowne ruchy o niewielkim zakresie w obrębie ust, rytmiczne, gwałtowne skurcze mięśni kończyn i tułowia, które przechodzą w kilkuminutową śpiączkę.

W RAZIE WYSTĄPIENIA NAPADU NALEŻY

1. Przede wszystkim zachować spokój.
2. Ułożyć chorego w bezpiecznym miejscu w pozycji bezpiecznej, na boku.
3. Zabezpieczyć chorego przed możliwością urazu w czasie napadu – zdjąć okulary, usunąć z ust ciała obce, podłożyć coś miękkiego pod głowę.

Szkolny System Interwencji

4. Asekurować w czasie napadu i pozostać z chorym do odzyskania pełnej świadomości.

NIE WOLNO

1. Podnosić pacjenta.
2. Krępować jego ruchów.
3. Wkładać cokolwiek między zęby lub do ust.

Pomoc lekarska jest potrzebna, jeżeli był to pierwszy napad w życiu lub napad trwał dłużej niż 10 minut albo jeśli po napadzie wystąpiła długo trwająca gorączka, sugerująca zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych.

Dzieciom chorym na padaczkę trudniej jest wykorzystać w pełni swoje możliwości edukacyjne z przyczyn medycznych i społecznych. Narażone są na wyższy poziom stresu wynikający z obawy przed napadem i komentarzami, stąd też częściej występują u nich cechy zespołu nadpobudliwości psychoruchowej, trudności w czytaniu i pisaniu oraz inne trudności szkolne. W razie narastających trudności szkolnych, trzeba zapewnić dziecku możliwość douczania, zorganizować odpowiednio czas na naukę, z częstymi przerwami na odpoczynek, modyfikować i zmieniać sposoby przyswajania wiadomości szkolnych. Nie należy z zasady zwalniać dziecka z zajęć wychowania fizycznego ani z zabaw i zajęć ruchowych w grupie rówieśników. Należy jedynie dbać o to, aby nie dopuszczać do nadmiernego obciążenia fizycznego i psychicznego. Gdy zdarzają się napady, dziecko powinno mieć zapewnioną opiekę w drodze do i ze szkoły.

Główne sposoby pomocy przewlekłe choremu dziecku możliwe do zrealizowania na terenie szkoły:

1. zapewnienie poczucia bezpieczeństwa psychicznego i fizycznego,
2. pomoc w pokonywaniu trudności, uczenie nowych umiejętności,
3. budowanie dobrego klimatu i przyjaznych relacji klasowych,
4. przygotowanie uczniów zdrowych na spotkanie chorego kolegi,
5. traktowanie chorego dziecka jako pełnoprawnego członka klasy,
6. uwrażliwianie dzieci zdrowych na potrzeby i przeżycia dziecka chorego,
7. uwrażliwianie dziecka chorego na potrzeby i przeżycia innych uczniów,
8. motywowanie do kontaktów i współdziałania z innymi dziećmi,
9. rozwijanie zainteresowań, samodzielności dziecka,
10. dostarczanie wielu możliwości do działania i osiągnięcia sukcesów,
11. motywowanie do aktywności.

Dla każdego ucznia z chorobą przewlekłą szkoła opracowuje indywidualne procedury.

Szkolny System Interwencji

PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM PRZEWLEKLE CHORYM

opracowana dla

1. Uczeń choruje na chorobę przewlekłą....., potwierdzoną przez lekarza....., z dnia
2. Objawy choroby ucznia:
 -
 -
3. Nakazy związane z przebywaniem ucznia w szkole:
 -
4. Zakazy związane z przebywaniem ucznia w szkole:
 -
5. Ograniczenia dla ucznia związane z chorobą:
 -
6. W przypadku zaostrzenia objawów lub ataku choroby należy:
 -
7. W przypadku zaostrzenia objawów lub ataku choroby nie wolno:
 -
 -
8. Pierwsza pomoc udzielona uczniowi w szkole polega na:
 -
9. W przypadku zaostrzenia objawów lub zagrożenia zdrowia szkoła niezwłocznie informuje i w miarę potrzeby wzywa:
 - Rodziców/prawnych opiekunów ucznia (*imię, nazwisko, adres, tel.kontakt.*).....
 - Lekarza prowadzącego (*j.w.*).....
 - Inną osobę (*j.w.*)
 - Pogotowie ratunkowe – w przypadku, gdy rodzic/ opiekun prawny nie może bezzwłocznie odebrać dziecka ze szkoły w celu udzielenia mu pomocy medycznej
10. Wszyscy pracownicy szkoły są zobowiązani do bezwzględnego stosowania niniejszej procedury.

.....
(podpis dyrektora)

.....
(miejsowość i data)